

ИЛЮСТРОВАНО ДЕТСКО СПИСАНИЕ

Безплатно приложение на
„ДОМАКИНЯ И МАЙКА“
Година VI Книжка 56

Уреждатъ СТРИНА ЛИНА и
ЗМЕЙ ГОРЯНИНЪ

Одобрено отъ Министерството на народ-
ното просвѣщеніе съ окръжно № 3830
отъ 11. XII. 1935

ФРАНЦЪ МОЛНАРЪ

ПАЛКО ПЕТРЕНСЪ

Училището бѣше много бедно, толкова бедно, че нѣмаше пари за дърва. Затова учителятъ бѣ заподвѣдалъ всѣко дете да носи по едно дърво. Учителятъ бѣше ужасно строгъ, слабъ, високъ, черенъ; никой не знаеше отгдѣ бѣ дошелъ, нито кой е; никой не говорѣше съ него. День следъ день децата носѣха по едно дърво подъ мишница.

Часътъ бѣше седемъ. По туй време презъ зимата е още тъмно. Но децата бѣха се запжтили къмъ училището. Тѣ почти изчезваха въ новопадналия снѣгъ. А върху тѣхъ летѣха все повече снѣжинки и малкитѣ изглеждаха като брѣмбари въ бѣлия снѣгъ.

Имаше деца, които живѣеха много далечъ и трѣбваше да трѣгватъ отъ къщи още въ шестъ и половина. Страхуваха се отъ учителя и бързаха да не закъснѣятъ. Горкитѣ деца носѣха тежкото дърво ту подъ дѣсната, ту подъ лѣвата мишница. Ржцетѣ ги болѣха. Учението не само не е лесно, но е и горчиво. А трѣбваше да учатъ. Тѣ бѣха стигнали къмъ срѣдата на селото, когато Палко Петренсъ се спрѣ смаянъ.

— Юлке, каза той, ти не си донесла дърво!

Само червеното носле на Юлка трепна, тя бѣше цѣла обвита въ голѣмъ шалъ.

Спрѣ се.

— Не донесохъ дърво, отговори тя просто.

Всички деца се спрѣха. Такова нѣщо още не се случвало. Юлка е първата, която посмѣ да отиде въ

училище безъ дърво. Ако забележи учителятъ?

— Защо не си донесла? попита едно отъ момиченцата. Учителятъ ще те бие!

Юлка не отговори.

Палко Петренсъ винаги придружаваше Юлка.

— Защо не си донесла? попита я той.

Юлка вдигна рамене.

— Защото нѣмамъ.

— И баща ти нѣма ли?

— Не.

— А съседътъ ви нѣма ли?

— О, да, той ми даде вече четири пжти, но вчера ми каза, че и на Господа нѣмалъ да даде.

Всички отново трѣгнаха. Нещастieto си е нещастие, тѣ не трѣбва да закъсняватъ. Всички притиснаха дървата и всѣко дете се радваше, че не е то. Палко вървѣше до Юлка. Тя не се много тревожеше. Спокойно си вървѣше. Тя намираще това за много просто. Нѣмаше дърва и свършено.

Но Палко се чувствуваше много угнетенъ. Той бѣше осемъ годишенъ, а Юлка шестъ. Чувствуваше се като неинъ братъ. Тупалъ бѣше вече други деца, които се бѣха показали лоши къмъ Юлка. Дървото подъ мишницата му стана тежко.

Децата приближаваха училището. Колкото спокойна бѣше Юлка, толкова неспокоенъ се чувствуваше Палко. Той знаеше, че учителятъ ще бие Юлка, ще я хване за коситѣ и ще я постави на колѣне въ жгъла. Това ще е страшно. Момичето, изглежда, не знаеше какво